

Ο χρόνος τρέχει! Όχι χαμένες ευκαιρίες

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας](#)

Ο χρόνος της ζωής μας δεν είναι στατικός. Τρέχει γρήγορα και εμείς ασθαινόντες τον κυνηγούμε, για να τον πιάσουμε, να χαρούμε τις όμορφες, πολύ λίγες αλήθειες, στιγμές του και να ξεχάσουμε με την παροδό του τις θλίψεις, τα βάσανα, τους πόνους μας. Κάθε πρωί έρχεται το ξημέρωμα ελπιδοφόρο και χωρίς να το αντιληφθούμε βραδυάζει και οι προσδοκίες μας μένουν, δυστυχώς, ανεκπλήρωτες. Προβληματιζόμαστε για το πόσο γρήγορα φεύγει ο χρόνος της ζωής μας χωρίς να μπορούμε να τον συγκρατήσουμε, να τον σταματήσουμε. Τρέχουμε πίσω του χωρίς ανάπαυλα. Τρέχουμε, άραγε να κατακτήσουμε τις ομορφιές της ζωής ή να φύγουμε γερασμένοι και απογοητευμένοι από αυτήν; Και ποιες χαρές της ζωής ζητούμε να απολαύσουμε; Τις πρόσκαιρες, αυτές που μας παρασύρουν σαν ψόφια ψάρια στο ρεύμα του ποταμού και μας εκβράζουν στην θάλασσα της απωλείας, ή τις ουράνιες, τις αιώνιες, αυτές για τις οποίες μας έπλασε ο Δημιουργός μας;

Φιλοσοφώντας το κύλισμα του χρόνου της ζωής μας βλέπουμε ότι ο χρόνος μας

εδώ στην γη είναι περιορισμένος και τελειώνει σύντομα. Δεν αποτελεί, λοιπόν, θανάσιμο αμάρτημα η μη σωστή αξιοποίησή του; Δεν είναι αμάρτημα, αφού όχι μόνο δεικνύει αχαριστία μπροστά στο μεγάλο αυτό δώρο του Θεού προς τον καθένα μας, αλλά δεικνύει και πονηρία και οκνηρία μαζί;

Θεωρώ ότι έχουμε χρέος όλοι μας οι παρεπίδημοι στην γη, να μην σπαταλούμε άσκοπα τον χρόνο μας, αλλά να τον εξαγοράζουμε σύμφωνα με την προτροπή του Αποστόλου των Εθνών: «Βλέπετε πως ακριβώς περιπατείτε, μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, ότι αι ημέραι πονηραί εισιν» (Εφεσ. ε' 15). Έχουμε χρέος να αξιοποιούμε τον χρόνο μας με αγάπη προς τον πλησίον, με δικαιοσύνη, με σωφροσύνη και με αδιάλειπτη προσευχή προς τον άχρονο Δημιουργό και Κυρίαρχο των καρδιών μας. Και να μην λησμονούμε ότι το τέλος μας είναι εγγύς, πλησιάζει το τέλος του χρόνου μας πάνω στην γη, που το πότε θα έρθει κανείς δεν το γνωρίζει. Έρχεται όπως ο κλέπτης την νύχτα και κλέβει τις ψυχές μας. «Η ημέρα Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί ούτως έρχεται» μας προειδοποιεί ο ουρανοβάμων Απόστολος στους Θεσσαλονικείς (Κεφ. ε' 1-8).

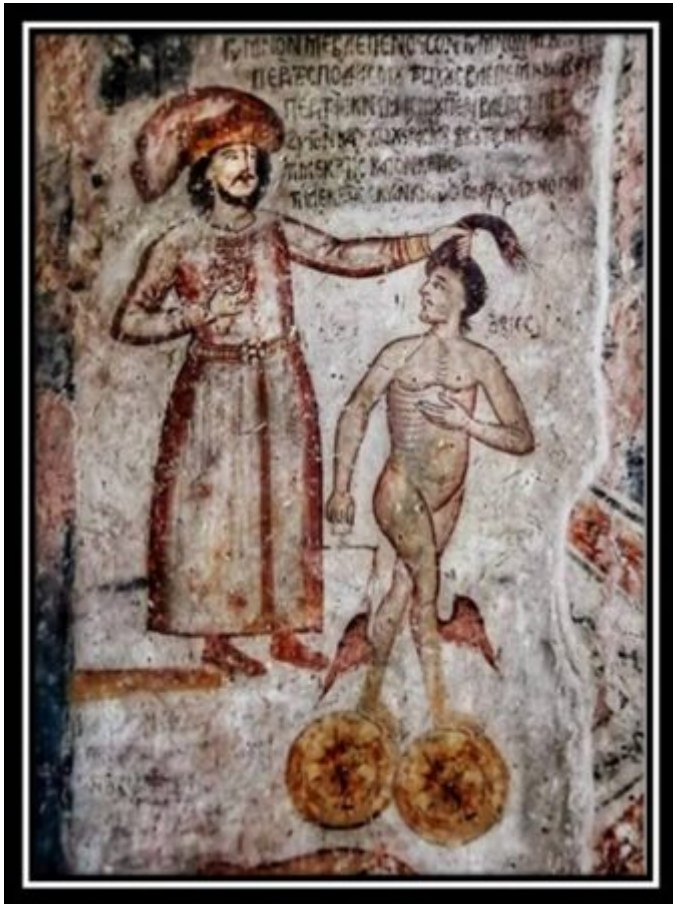

Ναός Παναγίας Κρίνας

Ο χρόνος κυλάει, αλλά αφήνει πίσω τα σημάδια του. Ο χρόνος και μας μεγαλώνει και μας μικραίνει. Όσο αυξάνονται τα χρόνια της γήινης ζωής μας τόσο φθίνει ο χρόνος που μας χωρίζει από την αιωνιότητα. Ο χρόνος και μας φθείρει και μας ανακαινίζει. Φθορά είναι το γήρας, οι ασθένειες, οι πόνοι. Ανακαίνιση η μετάνοια, η πνευματική ωριμότητα, για την οποία ο Απόστολος Παύλος γράφει: «Ει και ο έξω ημών άνθρωπος διαφθείρεται, ο έσωθεν ανακαινούται ημέρα τη ημέρα» (Β' Κορ.

δ' 16).

Η φιλοσοφία του χρόνου της ζωής μας πολύ παραστατικά εικονίζεται σε μία τοιχογραφία του Ναού της Παναγίας της Κρίνας, στους Βαβύλους της Χίου. Στον ιστορικό αυτό Ναό του δωδεκάτου αιώνας υπάρχει αυτή η μοναδική αγιογραφία, όπου ο άνθρωπος καλοντυμένος, καλοζωισμένος, με αρχοντικό παρουσιαστικό, έχει πιάσει από τα μαλλιά την γυμνή ευκαιρία, τον γυμνό χρόνο, προσπαθώντας να τον τιθαसेύσει. Αυτός, όμως, έχει στα πόδια φτερά, έχει τροχούς, και φεύγει τόσο γρήγορα που είναι αδύνατο ο άνθρωπος να τον συγκρατήσει.

Ο μακαριστός Γέροντας Γαβριήλ, ο Αγιοβαρναβίτης, χωρίς να γνωρίζει την ύπαρξη αυτής της αγιογραφίας, έλεγε για την ευκαιρία της αξιοποίησεως του χρόνου της ζωής μας, ότι είναι γυμνή, και αν μας προσπεράσει δεν μπορούμε να την αρπάξουμε από τα ρούχα της. Τρέχει πάνω στους αδυσώπητους τροχούς του χρόνου, αυτού που δεν γυρίζει πίσω. Πριν μας προσπεράσει, όμως, μπορούμε να την πιάσουμε από τα μαλλιά. Για να την πιάσουμε, όμως, χρειάζεται επαγρύπνηση, εγρήγορση, αγωνιστικό φρόνημα. Και η ευκαιρία δεν είναι να απολαύσουμε εδώ τα πάντα, αλλά να ετοιμαζόμαστε να απολαύσουμε τα αγαθά του ουρανού «α ητοίμασε Κύριος τοις αγαπώσιν Αυτόν» (Α' Κορ. β' 9). Δεν είναι ευκαιρία η καλοπέραση, οι ανέσεις, η επιδίωξη του πλούτου, οι ηδονές, το καλό ντύσιμο, όπως του ανθρώπου της αγιογραφίας. Ευκαιρία είναι η επιδίωξη της αρετής, της

δικαιοσύνης, της ειρηνεύσεως του κόσμου, της έμπρακτης εφαρμογής του, Κύριε, «ελθέτω η Βασιλεία Σου, γενηθήτω το θέλημά Σου ως εν ουρανών και επί της γης» (Ματθ. στ' 10).

Στώμεν, λοιπόν, καλώς, και ας μην αφήνουμε να μας προσπερνάει ο χρόνος, οι ευκαιρίες της σωτηρίας μας, λέγοντας «ούπω καιρός», για να μην μετανοιώσουμε και πούμε «ουκέτι καιρός», η «μακάρι να γυρνούσε ο χρόνος πίσω». Ιδού νυν καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού νυν ημέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. στ' 2).

<https://bit.ly/3E162g3>